

ning. Så vi har jo talt om bl.a. suverænitetssafgivelse.

Kl. 11:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er De Radikales ordfører, fru Lone Dybkjær.

Kl. 11:39

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Det er jo tredje gang i løbet af 4 måneder, at vi diskuterer den her traktat. Og derfor er der ikke så meget nyt at sige. Man kan næsten sige: heldigvis. For det betyder, at der ikke er opstået nye problemer undervejs, og at vi derfor kan håbe på, at traktatratifikationen i de forskellige lande foregår så gnidningsfrit, som det nu kan ske, og at vi derfor måske her kan sige, at tredje gang ser ud til at være lykkens gang.

Den her debat har jo i så fald karakter af gentagelser, men man kan selvfølgelig roligt sige, at det jo ikke er første gang Folketingets historie, at det sker. Men lad det nu være, og lad mig alligevel, fordi vi jo altså har den her debat, repetere Det Radikale Venstres holdning.

Det Radikale Venstre er tilhænger af et reguleret internationalt samarbejde. Vi mener grundlæggende, at det er godt for et land som Danmark, at vi har det, sådan at det ikke blot bliver de store lande, der tryner de små, hvad vi jo sådan set har prøvet i vores historie. Og vi mener også, at det er godt med det internationale samarbejde – her altså det europæisk samarbejde – fordi det giver en mulighed for at løse en række grænseoverskridende problemer vedrørende klima, miljø, terror osv.

Så til traktaten. Lad mig kort resumere Det Radikale Venstres holdning til den. Jeg vil med det samme understrege, at der ikke er nye punkter, i forhold til hvad vi har sagt de to andre gange.

Det Radikale Venstre er glad for, at vi nu har en ny traktat. Den har været længe undervejs – sådan set siden Nicetraktaten i år 2000, hvor det allerede dengang blev besluttet, at vi skulle have en ny traktat. Vi mener også, at det er en traktat, der på en række områder har nogle forbedringer i forhold til den eksisterende traktat, som jo er Nicetraktaten.

For det første synes vi, det er vigtigt, at værdigrundlaget for det europæiske samarbejde er blevet præciseret. Vi er meget glade for den værdiparagraf, vi har i artikel 2, og vi synes, at hvis regionalt samarbejde, som der jo her er tale om,

kunne foregå på det værdigrundlag alle andre steder i verden, så var vi nået meget langt. Vi synes også, at det er godt, at målsætningerne i samarbejdet er blevet fornyet og præciseret, og at borgernes grundlæggende rettigheder er blevet juridisk bindende, forstået på den måde, at borgerne kan anlægge en sag ved domstolen, hvis EU ikke overholder de rettigheder, der er udformet ...

Kl. 11:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg gør opmærksom på, at det heroppe næsten er lettere at høre debatten nede i Folketingssalen end at høre ordføreren.

Værsgo, ordføreren kan gå videre.

Kl. 11:42

Lone Dybkjær (RV):

Tak, det kan jeg sådan set bekræfte.

Vi lægger meget vægt på, at der nu i EU-samarbejdet kommer en fælles repræsentant, der inden for udenrigspolitikken skal koordinere de forskellige politikområder. Og netop i lyset af de debatter, der foregår i øjeblikket, hvor Tyskland, England og Frankrig jo ikke just har samme holdning, så synes vi også, at det kan være godt, hvis man kan forsøge at få en fælles udenrigspolitik. Vi er udmærket klar over, at det ikke er noget, der lykkes lige med det samme, men nu er der lagt en ramme for, at dette samarbejde på det udenrigspolitiske område kan påbegyndes.

Vi er også tilhængere af, at institutionerne bliver effektiviseret, og herunder at Kommissionen bliver sammensat på en måde, som er i fuld respekt for, at alle er lige, og det vil sige, at små lande får samme repræsentation som store lande.

Samtidig med at vi arbejder her i Folketinget, så foregår der jo også lige nu drøftelser om en politisk aftale, som skal ligge til grund for det videre arbejde inden for Lissabontraktatens rammer.

Det Radikale Venstre er tilhænger af en så minimalistisk aftale som muligt. Og det er vi, fordi vi mener, at EU grundlæggende er et politisk projekt og ikke på den måde et nationalt projekt, sådan at vi kan sige, at alle er enige, når der er et eller andet tiltag i EU. Altså, alle politiske partier i Folketinget er jo ikke nødvendigvis enige, når vi skal forholde os til EU's politiske udvikling. Derfor lægger vi vægt på, at det bliver en så minimalistisk aftale som muligt, men vi respekterer det selvfølgelig, hvis der er et flertal, der ønsker en større ramme.